

Η ΚΑΤΑΚΡΙΣΗ ΚΑΙ Η ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑ

Δημοσιεύτηκε στις Τετάρτη, 16 Οκτωβρίου 2013 21:48 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: ○○○○○ / 0

Χειρότερο ○ ○ ○ ○ ○ Καλύτερο

Αξιολόγηση

Μη κατακρίνεις κανένα, κι αν ακόμα τον βλέπεις με τα ίδια σου τα μάτια να αμαρτάνει. Λέει ο Κύριος: «Μη κρίνετε ίνα μη κριθήτε»

Γιατί κρίνουμε τους αδελφούς μας; Διότι δεν προσπαθούμε να γνωρίσουμε τον εαυτό μας. Όποιος καταγίνεται με τη γνώση του εαυτού του δεν προλαβαίνει να παρατηρεί τους άλλους. Κατάκρινε τον εαυτό σου και θα παύσεις να κατακρίνεις τους άλλους.

Να κρίνεις την κακή πράξη, όχι αυτόν που την έκανε. Πρέπει να θεωρούμε τον εαυτό μας αμαρτωλότερο απ' όλους. Πρέπει να συγχωρούμε κάθε κακό του πλησίον και να μισούμε μόνο τον διάβολο που τον παρέσυρε.

Συμβαίνει κάποτε να μας φαίνεται ότι ο άλλος κάνει μια κακή πράξη. Στην πραγματικότητα όμως η πράξη αυτή μπορεί να είναι καλή, επειδή γίνεται με αγαθή πρόθεση. Η θύρα της μετανοίας είναι ανοικτή για όλους, και δεν γνωρίζουμε ποιός θα τη διαβεί πρώτος, εσύ ή αυτός που κατακρίνεις.

«Όταν κατακρίνεις τον πλησίον, διδάσκει ο όσιος Αντίοχος, τότε κρίνεσαι μαζί του κι εσύ γι' αυτό που τον κρίνεις. Η κρίση και η κατάκριση δεν ανήκουν σ' εμάς, αλλά μόνο στο Θεό, τον μεγάλο Κριτή, που γνωρίζει την καρδιά μας και τα κρυφά πάθη της φύσεώς μας».

Η κατάκριση φέρνει την εγκατάλειψη του Θεού. Κι όταν ο Θεός εγκαταλείψει τον άνθρωπο στις δικές του μόνο δυνάμεις, **ο διάβολος είναι έτοιμος να τον συνθλίψει, όπως η μυλόπετρα αλέθει το σιτάρι.**

Ας έχουμε πάντοτε στον νου μας τα λόγια του Αποστόλου: «Ο δοκών εστάναι βλεπέτω μη πέση». Γιατί είναι άγνωστο πόσο καιρό θα μπορέσουμε να παραμείνουμε στην αρετή. Όταν κάποιος σε προσβάλει με οποιοδήποτε τρόπο, δεν πρέπει να τον εκδικηθείς, αλλ' αντιθέτως να τον συγχωρήσεις από την καρδιά σου. Κι αν η καρδιά σου αντιστέκεται, να την κάμψεις έχοντας πίστη στο λόγο του Κυρίου: **«Εάν μη αφήτε τοις ανθρώποις τα παραπτώματα αυτών, ουδέ ο πατήρ υμών αφήσει τα παραπτώματα υμών».**

Δεν πρέπει να διατηρούμε στη καρδιά μας κακία ή μίσος για τον άλλο, έστω κι αν μας εχθρεύεται. Οφείλουμε να τον αγαπάμε, κι όσο μπορούμε να τον ευεργετούμε σύμφωνα με τη διδασκαλία του Κυρίου: «Αγαπάτε τούς εχθρούς υμών». Αν αγωνισθούμε κατά τη δύναμή μας να εκπληρώσουμε την εντολή αυτή, τότε μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα λάμψει στη καρδιά μας το θείο φώς, που θα μας φωτίζει τον δρόμο προς την άνω Ιερουσαλήμ,

Ας θελήσουμε να μοιάσουμε στα αγαπημένα παιδιά του Θεού. Ας ζηλέψουμε την πραότητα του Δαβίδ, **για τον οποίο είπε ο υπεράγαθος και φιλάγαθος Κύριος ότι βρήκε άνθρωπο που Τον ευαρεστεί και τηρεί όλες τις εντολές Του.**

Έτσι εκφράζεται για τον Δαβίδ, τον αμνησικάκο και αγαθό προς τους εχθρούς του. Γι' αυτό κι εμείς δεν πρέπει με κανένα τρόπο να εκδικηθούμε τον αδελφό μας, αν θέλουμε, κατά τον όσιο Αντίοχο, να μη συναντήσουμε εμπόδιο την ώρα της προσευχής.

Ο νόμος προστάζει να μεριμνούμε για το υποζύγιο του εχθρού. Για τον Ιώβ έδωσε μαρτυρία ο ίδιος ο Θεός ότι ήταν άνθρωπος άκακος. Ο Ιωσήφ δεν εκδικήθηκε τους αδελφούς του, που επιχείρησαν να τον σκοτώσουν. **Ο Άβελ πήγε στον αδελφό του Κάϊν με απλότητα και χωρίς υποψίες.**

Όπως μαρτυρεί ο λόγος του Θεού, όλοι οι άγιοι έζησαν με ακακία. Ο Θεός μας έδωσε εντολή να έχουμε έχθρα μόνο εναντίον του «όφεως», ο οποίος απάτησε εξ αρχής τον άνθρωπο και τον έδιωξε από τον Παράδεισο, δηλαδή εναντίον του ανθρωποκτόνου διαβόλου. Έδωσε επίσης ο Κύριος εντολή να έχουμε έχθρα εναντίον των Μαδιανιτών, **δηλαδή των ακαθάρτων πνευμάτων της ασωτίας και υψηλοφροσύνης, που σπείρουν στην καρδιά τους αισχρούς λογισμούς.**

Το όριο της αρετής και της σοφίας είναι να ενεργούμε πάντοτε με διάκριση και ανεξικακία, χωρίς πονηρία και υστεροβουλία.

Αρχμ. Τιμοθέου, Καθηγουμένου Ι. Μ. Παρακλήτου. «Όσιος Σεραφεΐμ του Σάρωφ» – σύντομες διδασκαλίες. Εκδ. Ι.Μ.Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής 1988

